

عنوان مقاله:

کاربرد مدل معادلات ساختاری در تبیین نقش عوامل موثر بر تحقق پذیری طرح های توسعه شهری (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 11، شماره 42 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ناصر رضایی - دانشجوی دکتری، گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حمید ماجدی - استاد، گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

زهرا سادات سعیده زربادی - دانشیار، گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حسین ذبیحی - دانشیار، گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

طرح های توسعه شهری در ادامه سیر تکاملی خود با هدف خدمت به بشر و با الگو پذیری از مولفه های توسعه پایدار به سمت هر چه کارا تر شدن پیش می رود. در این بین یکی از اهداف مهم این طرح ها تامین خدمات اساسی و زیرساخت ها برای توسعه همه جانبه سکونتگاه های انسانی است. در این راستا هدف اصلی این پژوهش تبیین عوامل موثر بر تغییر کاربری های خدماتی در شهر شیراز و شناسایی دلایل آن می باشد. پژوهش حاضر نوعی تحقیق تحلیلی است که ابتدا با بهره گیری از منابع اسنادی- کتابخانه ای، مفاهیم مرتبط با تغییر کاربری اراضی مورد بررسی قرار داده و سپس میزان شدت نحوه اثرگذاری عوامل چهارگانه (کالبدی، فعالیتی، اقتصادی، دسترسی) بر تغییر کاربری زمین و سپس میزان مطلوبیت این اثرگذاری مورد بررسی قرار می گیرد. برای این منظور ابتدا برای تعیین شدت اثرگذاری عوامل چهارگانه بر تغییر کاربری زمین از فن تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم استفاده گردیده است، تا بدین طریق چارچوبی تبیینگر برای اثرات نحوه اثرگذاری عوامل چهارگانه بر تغییر کاربری زمین حاصل آید و در نهایت با استفاده از مدل معادلات ساختاری (SEM)، میزان و جهت عوامل موثر بر تحقق پذیری کاربری های خدماتی را در شهر شیراز تبیین گردیده است. در مجموع برای نیل به این اهداف ابتدا ۵۰ متغیر تاثیر گذار بر روی ۶۰۰ قطعه در شهر شیراز به صورت میدانی برداشت و با استفاده از نقشه های GIS و نرم افزارهای Amos و SPSS مورد تحلیل قرار می گیرد. نتایج تحقیق نشان می دهد که در مجموع عوامل چهارگانه منتخب تاثیر بسزایی بر میزان تغییر کاربری دارند (با توجه به اینکه وزن استاندارد شده رگرسیونی برای «میزان تاثیر عامل دسترسی بر تغییر کاربری زمین»، «میزان تاثیر عامل اقتصادی در تغییر کاربری زمین»، «میزان تاثیر عامل فعالیتی در تغییر کاربری زمین» و «میزان تاثیر عامل کالبدی در تغییر کاربری زمین» به ترتیب برابر با ۰.۹۱، ۰.۷۸، ۰.۶۵ و ۰.۵۶ می باشد).

کلمات کلیدی:

کاربری زمین، طرح های توسعه شهری، تغییر کاربری، معادلات ساختاری (SEM)، شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909289>

